ANUL XIII.— No. 2091. 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 27 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60 Redacția și provincia 3.26.69

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Carul înaintea boilor

Acei, cari au avut marea șansă de a asista la ultimele Jocuri Olympice, ne-au informat, iar filmele pe de altă parte ne-au confirmat că nu poate fi vorbă de o technică nouă și misterioasă pe care o posedă atleții americani și cu ei cei cari au reușit să se impună la Los Angeles.

Unii pretind că pistele și climatul californian favorizează pe concurenți. Tot ce se poate, dar acest lucru nu a împiedicat ca de atunci pe alte stadioane, în alte regiuni, să apară Peacock, Johnson, Owens, Williams și alții cari realizează, în fiecare zi, performanțe ce au darul să uimească.

Am avut ocazia să constatăm tehnica și antrenamentul campionilor americani, pentru a ne da seama că performanțele atleților din noul continent sunt perfect normale.

Tot secretul — dacă poate fi numit secret — al acestor atleți, este că ei au un mai bun automatism, consecință a unui antrenament mai frequent.

Dealtfel, grație acestei puneri în formă mai studiată, izvorâtă dintr'o cunoaștere mai profundă a omului, a pregătirei care necesită și a legilor cari conduc travaliul fizic, se obțin recordurile mondiale și acele performanțe cari uimesc chiar pe specialiști.

Cunoscând aceste fapte, să nu ne mai mirăm de stagnarea atletismului nostru, ci mai de grabă să facem răspunzători pe conducătorii noștri care neglijează complect educația fizică și sportivă a tineretului.

Acesta este de fapt motivul cel mai serios al inferiorității noastre atletice.

Mai există un factor, care contribue la starea actuală de slăbiciune a atletismului nostru, este concepția stranie ce există în rândurile sportivilor asupra atletismului.

«Sport secundar și puțin spectacular», pentru a nu menționa decât aceste greșite aprecieri ce se fac pe seama celui mai complect și necesar sport.

Dacă la indiferența oficialităților și massei sportivilor se mai adaugă și lipsa posibilităților materiale de antrenament, își poate da oricine seama la ce rezultate ne putem aștepta.

Tinerii, nu numai cei din școli, dar și cei din ateliere și birouri, nu au nici timpul liber și nici posibilitățile materiale de a face antrenament.

Este suficient, în acest sens, a se face o anchetă în rândurile atleților și conducătorilor de cluburi bucureștene, pentru a ne da seama cât de tragică este situația.

In asemenea condițiuni, cum putem pretinde să luptăm cu tinerii altor țări, cari pot dispune în fiecare zi de timp liber pentru antrenamente desfășurate în perfecte condițiuni?

Cum putem pretinde să triumfăm, dacă desvoltarea corpului — care este baza unei dispute sportive — nu a fost asigurată?

Inseamnă să punem carul înaintea boilor.

C. Mortun

Un record național la săritura în înălțime fără elan

Eri Hockl a trecut 1 m. 46

In cadrul reuniunei organizată eri de către S.U.E.F., tânărul student Hockl a reușit în cadrul unei încercări oficiale să treacă 1 m. 46

Acest rezultat constitue un nou record național.

Vechiul record era 1 m. 45,5, performanță realizată de către studentul Zdetowensky, în 1931, la Timișoara.

Juventus a terminat la egalitate cu Ollympique Marseille 3-3 (0-2)

Oaspeții au făcut un joc bun, dar au comis o greșală de neertat: și-au desconsiderat adversarul. Juventus a jucat slab 75 minute și a făcut 15 minute de joc excepțional

Ceeace am presupus după primul match, s'a adeverit eri. Publicul nostru se orientează în primul rând după rezultatul brut și apoi după joc, — dacă îl mai interesează jocul. Pentrucă în fața unei foarte puternice combinate bucureștene — repetăm: o combinată foarte puternică — Ollympique Marseille a pierdut cu 2—5, matchul de eri nu l-a mai interesat.

Părerea noastră este că cei cari au lipsit au avut ce regreta. Prezentând de astă dată o echipă aproape complectă, francezii au fost superiori cea mai mare parte din timp și și-au asigurat un avantaj bun în prima repriză, avantaj pe care l-au augmentat imediat după pauză. Au continuat apoi să domine și să amenințe poarta lui Conrad și doar faptul că erau prea siguri de victorie și că adversarul li se părea prea slab, i-a determinat să nu insiste și să nu caute mărirea avantajului.

S'au păcălit însă. Echipa bucureșteană a avut un finish extraordinar și în câteva minute a reușit să egaleze.

E drept — și ne vom grăbi s'o recunoaștem — egalarea nu ar fi putut surveni dacă portarul, admirabilul Erevenian, nu ar fi fost lovit la umăr și nu ar fi fost pus în imposibilitate de a interveni cu hotărâre în două faze cari au însemnat tot atâtea goaluri.

FRANCEZII AR FI MERITAT VICTORIA

Am ținut să începem cu această sumară trecere în revistă a jocului pentru a se vedea că matchul — departe de ce indică ingrat rezultatul — a decurs în nota de superioritate a oaspeților, cari — adăugăm — ar fi meritat o victorie.

Și acum să complectăm cele expuse sumar în cronica noastră de eri privind jocul echipei franceze.

OASPEȚII AU FACUT UN JOC SPECIFIC

S'a putut vedea în acest de al doilea match al francezilor, mult mai clar, mult mai complect, jocul specific al francezilor care — cum spuneam — este pornit pe drumul bun pe care l-au trasat italienii.

Și footballul nostru ar trebui să apuce această cale, mai ales — sau cu deosebire — la București și în centrele footballistice din vechiul regat.

La noi se merge însă pe un drum cotit, mai exact pe două drumuri. Ca omul beat. E ceeace spuneam și cu alt prilej: nu avem acei specialiști cari să înțeleagă unde se poate și e bine să se cultive stilul clasic și unde să se dea curs aptitudinilor naturale ale jucătorilor, prin cultivarea stilului latin.

Francezii, deși de curând porniți pe un drum unitar — și pare-se pe drumul cel bun — au ajuns totuși departe. Footballul francez reprezintă destul de fericit caracteristicile rasei. E destul de iute — în ciuda balastului pe care-l reprezintă jucătorii din Europa Centrală cari abundă în mai toate echipele franceze din prima divizie; e energic — în sensul că jucătorii sunt robuști și știu să facă uz de vigoarea lor, și e simplu — adică a simplificat, a eliminat tot ce e arabesc inutil. Dribblingul este aproape absent, căci jucătorii passează direct, fie pe sus, fie pe jos. In momentul când vor parveni să joace în demi-volée vor fi însă mult mai periculoși, căci acum passează mult prea înalt, pierd deci timp și dau — de altă parte — răgaz adversarului să se aranjeze pe teren, să marcheze omul căruia îi este trimisă passa.

N'AU HALFI

Desigur că pe terenul lor sunt mai periculoși și așa se explică de ce toate echipele românești cari au jucat la Marsilia au fost silite să cedeze. Și e deasemeni foarte probabil ca în matchul viitor, după trei zile de perfectă odihnă, să dea alt randament.

In orice caz, echipa franceză ne-a plăcut eri și ne-a desvăluit frumoase posibilități. E păcat doar că nu are un mai bun echilibru între compartimente. Cu o linie intermediară mai bună, e cert că înaintarea ar fi mult mai periculoasă decât este. Tot slăbiciunea liniei intermediare face ca apărarea imediată să fie adesea ori vulnerabilă.

Cel mai bun jucător în matchul de eri a fost — incontestabil — extremul dreapta, Zermani. Deși a avut în față un half — crampon cum este Brandabur, marsiliezul a reușit să facă ce vroia cu balonul și să-și piardă pe drum adversarul direct. A fost în dese rânduri aplaudat de întreaga galerie.

De o clasă foarte avansată sunt și componenții tripletei: Alcazar, Zatelli și Roviglioni.

Am mai putut releav pe fundașul Ben Bonali și pe Erevenian — care până a fost lovit a apărat cu mult succes, vădind un plasament excelent și intervenții sigure.

BUCUREȘTENII

Footballul bucureștean a fost reprezentat de Juventus care a descins pe teren cu două întăriri: Conrad și Rafinski dela C. F. R.

Nu am putea spune că Juventus a dat satisfacție. Și dacă nu ar fi avut acel admirabil reviriment din ultimele 15 minute, orice mustrări, cât de aspre, ar fi fost meritate.

Dar—ca să fim în nota matchului — tout est bien qui finit bien... După 75 minute de joc slab, în care putea fi condus de mai mult de 3-0, Juventus a reușit să egaleze multumită unui efort extraordinar, în care Rafinski a avut un rol foarte prețios.

Desigur însă că felul cum s'a comportat echipa până la acest reviriment rămâne totuși un semn de întrebare. Explicația însă e ușor de găsit. Juventus este o echipă care trăește mai ales prin moral. Ori, după matchul dela Oradea și după ce francezii pierduseră în ajun la o diferență apreciabilă, juventiștii au intrat foarte încrezuți pe teren și fără pic de ambiție. Și-au spus— probabil — că oricum, trebue să câștige. Au jucat deci fără suflet și ca atare au fost depășiți. Și-au revenit târziu, prea târziu. Și numai o împrejurare fericită — lovirea lui Erevenian — le-a facilitat egalarea.

In orice caz, trebue să fim satisfăcuți că francezii nu au reușit nici în acest de al doilea match să-și asigure o victorie pe terenul nostru.

In această privință stăm mult mai bine decât sărbii. Intr'adevăr, la Belgrad, Ollympique-Marseille a pierdut la Beogradski, în schimb a învins pe Gradjanski cu 5-1 și reprezentativa orașului cu 2-1.

Juventus a avut cei mai buni jucători în Vogl, Palmer, Zăinescu și Rafinski. Mai exact, Rafinski a fost cu mult cel mai bun om al echipei. Vaida, a alergat suficient de mult și a centrat frumos. Dar a avut în față pe Ben Bonali, care de cele mai multe ori l'a depășit.

Cum s'a desfășurat partida

Echipele s'au aliniat d-lui Braida în următoarele formații:

OLL. MARSEILLE: Erevenian, Ben Bonali, Conchy, Pascal, Mester, Durand (Haginicolas), Zermani, Alcazar, Zatelli, Roviglione, Weiskopf (Durand).

JUVENTUS: Conrad, Wetzer (Dragomirescu), Neacșu, Maior II (Petrescu), Vogl, Brandabur, Vaida, Korony (Rafinski), Zăinescu, Rafinski (Palmer), De Vittor.

Juventus începe jocul și încropește câteva faze, repede lămurite de apărarea francezilor.

Dar, după câteva minute de do-

(Continuare în pag. III-a)

Rămânem contra barajului

Problema barajului, ridicată de noi, în aceste coloane, a însemnat pentru mulți din confrați un prilej de intervenție în discuție, unii pro, alții contra cauzei.

De altă parte o serie de prieteni ai noștri ne adresează scrisori, ne comunică părerile lor și astăzi posedăm un material cât se poate de interesant pentru reluarea discuției.

Regretăm dar trebue să facem constatarea că nu am fost înțeleși. Altfel nu ne putem explica următoarele rânduri din scrisoarea unuia care ne scrie: «Sunt hotărât contra desființării barajului pentrucă ar fi păcat ca X (și indică un nume de echipă...) să treacă automat în Divizia națională B.

Vedeți dar că nu se poate pune o chestiune de principiu. Indată sar oamenii de club și răstoarnă tot ce este argument obiectiv într'o discuțiune, pentru a veni cu motive sentimentale.

Noi rămânem totuși împotriva barajului. După cum am spus însă din capul locului nu cerem ca reforma noastră să fie fapt neîntârziat împlinit.

Barajul trebue scos din regulamentele federației noastre, pentru că nu are nici o rațiune de a fi. Și adăugăm acum că nu este vorba de un imperativ al momentului. Pentru anul în curs s'ar putea chiar susține că e greu de desființat barajul, căci echipele cari au disputat campionatul Diviziei naționale A, au avut în vedere barajul care constituia una din condițiunile comune de desfășurare ale competiției. Ar fi deci foarte greu la sfârșit de sezon, să se anunțe o modificare atât de radicală a condițiunilor de participare.

Aceasta nu modifică punctul nostru de vedere. Barajul trebue desființat, începând dela anul ca să întărim interesul campionatului național amenințat de monotonie.

Trebue să primenim cadrele Diviziei naționale, așa cum se întâmplă în fiecare an în celelalte țări.

Intâmplător, Dumineca trecută a avut loc adunarea generală a celei mai vechi, celei mai conservatoare federații din lume. Federația înființată la 18 Octombrie 1863, a ținut adunarea generală ordinară și a dat o pildă de pricepere deși în rândurile ei sunt 90 la sută oameni cari au trecut de mult de 60 ani.

Bătrânii aceștia ai footballului englez, se gândesc în fiecare an la o măsură nouă care să stimuleze interesul publicului, să arate că tradiția nu împiedică reformele reclamate de făgașul progresului.

In adunarea generală a federației engleze s'a depus o moțiune prin care se cere trecerea automată în Liga doua, a ultimilor patru clasați din prima Ligă. Notați bine că în prezent ultimele două echipe cad automat în categoria doua, iar englezii cer ca patru să aibă în viitor această soartă.

D. Bendle Moore, președintele lui Derby County, care a prezentat această moțiune a făcut o strălucită expunere de motive. Desigur ...te greu de privit chestiunea dacă ne gândim la acei cari sunt destinați retrogradării, după cum exagerezi imediat dacă privești lucrurile prin prisma celor patru cari intră într'o categorie superioară. Noi avem însă datoria să privim lucrurile prin prisma intereselor footballului și aceste interese reclamă în primul rând un campionat interesant, ori nu se va găsi om de specialitate care să nu fie convins că introducând în fiecare an protagoniști noi alături de celelalte echipe nu vom avea spectacole interesante prin ineditul lor.

Moțiunea a fost semnată de cluburi de marcă incontestabilă ca: Arsenal, Brentford Charlton, Derby County, Grimsby Town, Leeds United, Manchester City,etc., etc.

Acest exemplu ne vine din Anglia și s'a întâmplat acum o săptămână. Știm că oficialitatea noastră nu se lasă impresionată de exemplele străinătății, pentrucă nimeni în footballul nostru nu este convins că mai are ceva de învățat. Noi insistăm însă. Susținem că pildele cari ne vin din patria footballului, cari ni se servesc însoțite de o argumentație strălucită și verificate de realizări concrete, nu pot fi ignorate, oricât de prinicepuți am fi noi...

LIS

După victoria lui Schmelling

Vremuri grele pentru boxul american

Prin victoria repurtată zilele trecute de Max Schmelling, asupra negrului Joe Louis, boxul european își afirmă din nou dreptul de a contesta întâietatea boxului american. Pe primul plan al actualității pugilistice rămânând americanul Jimmy Bradock, campion al lumii, și germanul Max Schmelling, reprezentant al Europei, cele două continente se găsesc puse pe picior de egalitate, iar lupta ce va să se petreacă între cei doi campioni se anunță sub auspicii deosebit de importante și de interesante.

Supremația boxului american este grav amenințată...

Când, în urmă cu doi ani, după o serie de victorii strălucite, Max Baer cucerea titlul suprem, învingând prin scoatere din luptă pe Primo Carnera, americanii și-au făcut socoteala că s'au întors vremurile de mare glorie, când campioni de talia unor Jack Dempsey, Gene Tunney și Jack Sharkey, dominau lumea pugilistică, iar bătrâna Europă se uita admirativă, de dincolo de Atlantic, la disputele dintre yankei.

Max Baer părea, într'adevăr, croit din stofa marilor campioni și cariera lui se anunța sub semnul celei mai covârșitoare superiorități...

Așteptările americanilor s'au văzut însă înșelate, în ziua când, punându-și titlul în joc, Max Baer, marele Max Baer, pierdea la puncte în fața lui Jimmy Bradock...

Vasăzică americanii nu mai posedau un campion invincibil. Pentru locul prim al boxului mondial, Max Baer trebuia să împartă pretențiile cu adversarul care îl învinsese. Cu Jimmy Bradock.

Oarecum contrariați, — fiindcă se pă-dușise legenda unui Max Baer invulnerabil, — americanii s'au consolat însă repede, aducându-și aminte că atât Max Baer cât și Jimmy Bradock sunt americani și că rufele se spălaseră deci în familie.

Câteva luni mai târziu, americanii aveau să trăiască o nouă decepție. Matchul Joe Louis—Max Baer se termina cu un rezultat senzațional: în a patra repriză Max Baer se culca pe podeaua ringului trăsnit de pumnii necruțători ai negrului.

De data aceasta însă, situația nu mai era aceiaș. Joe Louis, care luase locul lui Max Baer și amenința coroana lui Jimmy Bradock, nu mai era decât pe jumătate american. Pe cealaltă jumătate, Louis era negru. Negru sadea, din rasa aceea pe care americanii o disprețuiesc cu atâta învierșunare și o urăsc cu atâta convingere.

Infricoșător, formidabil, senzațional și mirobolant, Joe Louis a capotat însă înainte de a se ridica la înălțimea tronului mondial al boxului. Schmelling l-a învins prin knockout, furnizând analelor pugilistice o surpriză tot atât de mare cât a însemnat, un an înainte, victoria aceluiaș Joe Louis, repurtată asupra lui Max Baer.

Un moment, succesul europeanu'ui a fost escortat de o atmosferă de mare entusiasm. Primejdia negru'ui era înlăturată și Bradock avea să înfrunte asaltul mai puțin periculos al lui Max Schmelling.

Incetul cu încetul însă, americanii s'au trezit și au constatat, cu groază, că victoria lui Schmalling a deschis drum de răsnet pugilismului european, punând în discuție supremația boxului american.

Prestigiul Americii a rămas doar în pumnii lui Jimmy Bradock, a căror putere n'o cunoaște încă nimeni și a căror semnalmente sunt departe de a constitui o identitate de încredere.

In ce ne privește, — e o părere strict personală, — nu punem prea mult temei pe victoria lui Schmelling asupra lui Louis.

Germanul rămâne totuși un adversar serios pentru Bradock.

In aceste condițiuni, nu e greu de întrevăzut că americanii vor încerca să-i mai pună bețe în roate europeanului. Nu e exclus, în direcția aceasta ca lui Schmelling să i se pretindă înainte de matchul cu Bradock, examenul suplimentar al unei revanșe cu Max Baer, a cărui proaspătă victorie repurtată asupra unui greu american, ar putea furniza yankeilor motivul unui match Baer — Schmelling.

JACK BERARIU

Miro este campion al Spaniei

Bătând la puncte într'un match de 15 reprize desfășurat în arena Fronton din Zarapoza pe Jose Mico, învingătorul lui Gheorghe Covaci, Valentin Miro a devenit campion de categorie ușoară al Spaniei.

Mico a încercat să țină piept insistentelor atacuri ale adversarului, utilizând des directa de stânga. Tactica nu a avut prea mare succes căci, în ultimele reprize el a fost complect debordat și a terminat cu dificultate lupta.

Gene Tunney condamnat

In statul Conecticut și mai exact în orașul Woodbury, Géne Tunney, fostul campion mondial de box la toate categoriile a fost condamnat la o amendă de 5 dolari și 5 dolari despăgubiri pentrucă ar fi violat regulamentul de circulație neținând cont de un semnal de oprire.

Tunney, care a fost propriul său avocat în acest proces care a durat 8 ore jumătate, a pretins că el a fost victima unei neînțelegeri de stradă și a declarat că, dacă va trebui va merge să i se facă dreptate, până la Curtea supremă a Statelor Unite.

Pledoaria lui Tunney a fost îndelung aplaudată de public.

Un apel către publicul român

al comitetului de organizare al raidului „Bâzu Cantacuzino împrejurul pământului", sub înaltul patronaj al Majestății Sale Regele Carol II-lea

Sub înaltul patronaj al Majestății Sale Regele Carol al II-lea, se organizează un raid împrejurul pământului, care va fi executat de pilotul Bâzu Cantacuzino cu scopul de a doborâ actualul record de 7 zile 18 ore și 32 minute.

Comitetul organizator roagă pe această cale publicul român de a contribui la înfăptuirea acestui proiect cât mai curând posibil.

Realizarea acestui proiect care necesită suma de lei 12.168 000, va duce peste graniță faima aviației noastre naționale, așa că sperăm în sentimentele patriotice ale publicului român, pentru a-și da concursul material și moral pentru realizarea lui.

Rugăm ca sumele subscrise să fie depuse la Banca Românească pentru comptul «Bâzu Cantacuzino raid în jurul lumii».

COMITETUL DE ORGANIZARE